

גיליון מס' 1702 * י"ח בתמוז תש"ס * 21 ביולי 2000 * כפר הנשיא

אין סיכוי שני
לרושם ראשוני
ובעולם יותר ויותר שטחי
לדעת זאת - זה הכרחי

מתוך "המילים של החיים" - **חיים מלמד**

**בית כפר הנשיא
המום וכואב ומשתתף בצערם של
ריני, אילנה, אורית, דורון, צביה, דניה ומרגלית
עם מותו ללא עת של
מיכאל כהן**

העמוד הפותח

סוף שבוע טוב לכולנו.
השבוע נפרדנו שוב בכאב מאדם אהוב, שהיה מעמודי התווך של הקבוצה. לריני, צביה,
אילנה, דורון, אורית, דניה ומרגלית - אין מילים שיוכלו לקחת מכם את הכאב הזה ועוד
בתקופה כזו - תקופה כה קשה שעברה על כל משפחתכם.

ובכל זאת, עלון צריך להוציא, אז הוצאנו
והשבוע, אדם ב"ח מגיב על המאמרים השונים של אריק ושל אחרים בנושא הממסד בקבוצה,
שני מכתבים מעבר לים שנשלחו אל מש' המאירי עם פטירתו של מוסי, ומכתב אחד משולי
הנפרדת מאיתנו בימים אלה, ושבה הביתה.
עוד בעלון מכתב ששושי ק' כתבה אל מנהל התכניות ברדיו צפון לאחר קטע שידור מאד
נבזי, וכן את תשובתו של המנהל, אריק תוהה כיצד יראה הקבוצה בעתיד ללא ועדת קליטה

ועם שכונה צמודה, איילת מספרת לנו קצת על התכניות התרבותיות הצפויות לנו בחודש הקרוב ועוד מספר הודעות חשובות. שתהיה לכם קריאה מהנה

שבת שלו ומבורך
דליה - בשם המערכת

ימי הולדת

נעה מעין מיה בן חנוך (נכדה) ספיר בנדה (נכד-הדר)	23/7
ישי אנגלסברג אברי מרציאנו (נכד הרשמן-דיוויס) יהושע בלר (נכד-טנא)	24/7
ג'ויס אב ליאורה עתיר אלדד קולינס הרי ניר קרין עמר	25/7
ויטה מנה'גורסקי אלברט איליב גילי קולינס רננה זולטי אלכסנדרה פורסטר (נכדה)	26/7
אנט מעין רועי זיו (נכד-אלמן) לי קולינס (נכדה קולינס-פרימוסט)	27/7
יעל נמנוב - בת 75 עודד צבי איתם (נכד-ארנברג)	28/7
צביקה קורנבליט סוזן שורץ אורלי ארנולד ליאת יצחקי מאיה טנא	29/7

ימי נישואין

גלית ומיכה זיו	23/7
סו-אלן ועמי בן-צבי	25/7
רותי ורוני ברק	29/7

פרורים מן השולחן

שבת שלום לכ...ל..ם.
 אז מה קרה בקיבוצי השבוע?
 ילדי התלתונים חוגגים בשבוע-מים. היום - יום שלישי הם נסעו ללונה גל כשהתלתון הבוגר גם ישאר שם ללינת לילה והתלתון הצעיר יחזור הביתה בשעות הערב המאוחרות. מחר - יום ד', הם נסעים לכנרת ליום של אבובים, סירות, בננות ועוד. מקווים שנהניתם ושאף אחד לא חזר מיובש.

בשבוע שעבר, ילדי התלתון הצעיר עברו לילה הפוך גדוש בהנאות והפחדות. הלילה החל בשחיה לילית, המשיך בא"ש לילה, מדורה בפארק לשמע צ'יזבאטים מפחידים ופחות מפחידים וסיימו בארוחת לילה ושינה בתלתון.

לרומן ראובנב היתה תאונה בשטח ההרחבות בבתי החברים, והוא שבר יד. אנו מאחלים לך - רומן החלמה מהירה ו.. אל תעשה שטויות.
 גם ג'ין פינקוס מסתובבת בקיבוץ עם גבס (מקנאה ברומן?). גם לך החלמה מהירה. זה כנראה הפך למודה כי גם ניב דדוש מסתובב לנו עם גבס כבר שבועיים. לא נראה לי משהו שצריך להכנס לאופנה.

אלישע וולפין הביא אלינו אורחים - לכמה ימים - קבוצת מטיילים - טיולי משפחות מסיאטל שבארה"ב.
 במסגרת הטיולים, הם מטיילים בעיקר בקיבוצים - וביקרו גם בבית הקברות - כנרת ולומדים הרבה ובעיקר על קיבוצים.

תמיר שפרונג מוסר שהוא והבן שלו, עלו ביחד 5 קילו השבוע.

קייל קסדן נסע לבלות עם אבא שלו בארה"ב. מאחלים לך טיסות נעימות ובילוי נעים.

גם משפחת קפלן טסה לה לחופשה בארה"ב.

דורון בולדווין נכנס לבית התינוקות (כבר מזמן, רק עוד לא כתבו את זה).

כל סוטה יצא השבוע בקול תרועה. מומלץ ביותר ע"י כל מי שהספיק לקרוא בו.

לאור עונת היובש הלבנה התייבשו גם הפרורים השבוע.
 יבול פורה יותר מובטח לכם בשבוע הבא.

שבת שלום ומבורך
דליה ודורית

*** * * * ***

המכתב הבא, נכתב ע"י שושי קרופרו למנהל "רדיו צפון", וראינו לנכון לפרסמו בשל גל האלימות המציף את ארצנו:

לכבוד: מר נמרוד שיין מנהל תוכניות - רדיו צפון
 מאת: שושי קרופרו - ע"ס מח' רווחה - מ.א. הגליל העליון

הנדון: תכנית לילה בנושא אורגיות מיום ה' 00/6/22

שלום נמרוד!
 בתכנית הנ"ל שוחחה השדרנית קרן ארגוב עם מאזינים בנושא אורגיות. כאמור אחד המאזינים סיפר לה, פחות או יותר בזו הלשון:

"בעת שירותי הצבאי, נכנסנו פלוגת חיילים לאחד הבתים, באזור שכבר החזרנו, הבת עשתה לנו עיניים, אז סילקנו את האבא וחגגנו עליה. פלוגה שלמה עשתה עליה סיבוב" וכו' וכו'.

הביטויים שבהם השתמש אותו מאזין היו קשים הרבה יותר מאלה שהבאתי לדוגמא, וכל מה שהיה לקרן ארגוב השדרנית להגיד זה שאלות בקשר לחוויה המינית של אותו מאזין. בזמן שברור לגמרי שמדובר פה באונס קבוצתי, שבצעו חיילי צה"ל, במדים, בשטח כבוש בנערה ערביה ואני שואלת: איפה שיקול הדעת? איפה עובר הקו האדום? ואיזה מסר עובר למאזינים?

בשיחה טלפונית שקיימתי אתך, נמרוד, ב-27.6 הזדעזעתי כמוני מהסיפור, הבטחת שתבדוק ומי שצריך להיענש, יענש. אבל לא היית מוכן להגיד לי איך אני אוכל לדעת שנעשה משהו. "אני לא מדווח למאזינים" אמרת "תצטרף לסמוך עלי". אז לצערי נמרוד, זה לא מספק אותי, מכיוון שאני פחות בעניין עונשים, ויותר בעניין של מסרים. המסר צריך להיות מאוד ברור: אונס איננו חוויה מינית - אונס הוא מעשה נבלה מהסוג הגרוע ביותר, והייתי רוצה לשמוע את זה אצלכם ברדיו באותו מקום שבו עבר המסר השגוי.

בברכה,
שושי קרופר
מח' הרווחה מ.א. הגליל

העליון

העתקים: רב אלוף שאול מופז - רמטכ"ל
פואד בן-אליעזר - שר התקשורת
ח"כ זהבה גלאון

ומכתב התשובה:

לכבוד
שושי קרופר - ע"ס
מח' הרווחה מ.א. הגליל העליון

שלום רב,
הנדון: פנייתך

קיבלתי את מכתבך מיום א' 2.7.00. ראשית, אני מודה לך על הפניה ועל הזמן שהקדשת בכדי להסב את תשומת לבי לתקלה החמורה בשידור.

בהמשך לשיחתנו, עוד באותו יום בדקתי את פרטי האירוע והאזנתי להקלטת התכנית. בברור שערכת נמצא כי צדקת. אכן, מדובר בעבירת שידור שאותה אנו רואים בחומרה רבה, השיחה ששודרה היתה שטופת רוע וטמטום ואנו מאמינים כי הדבר מתועב וראוי לכל גינוי. התכנית הוסרה באופן מיידי מלוח השידורים והשדרנית הורחקה מהתחנה. פריטי האירוע הועברו לכל הגורמים המוסמכים וננקטו כל הצעדים בכדי למנוע תקלה נוספת כגון זו בעתיד. שושי, אני שב ומודה לך על ההערה החשובה. כמובן שאין באפשרותנו לגנות את השיחה באותה התכנית מאחר והסרנו אותה מלוח השידורים. היום משודרת במקומה תכנית - מוסיקה לצעירים

בברכה,
נמרוד שיין
מנהל התכנית

מתוך העיתון "בכיוון חדש" - עיתון גמלאי הגליל - מאת רות גפן-דודן

סגירתו של חדר האוכל בערבים שיתק מרכז חברתי ומקום מפגש לכל דיכפין. הסתבר לנו, שאפילו בשכונת מגורינו, שכונת "חצור" הוותיקה מבין שכונות קיבוצינו, כמעט שאיננו פוגשים את חברינו ושכנינו.

אחת מחברותינו, הגתה רעיון - לסעודת ערב שכונתית, חד-חודשית, הבנויה על כשרון הבישול והאפיה של כל תושביה. כל אחת ואחד ויחוד. כל אחד ואחת ותבשילם או קינוחם עימם.

הרעיון הוא להיות ביחד לאכול ולשתות ולספר סיפור מעניין, לציין תאריך חשוב, למשל יום-הולדת, הולדת נכד וגם - קטע ספרותי קצרצר ומתאים.

מזה שלושה חודשים אנו נפגשים בין שלושה עשר לחמישה עשר חברות וחברים משמונה ארצות-מוצא. בהתאם לכך, גם התפריט המגוון מסלטים ארץ ישראלים, למיני מאפה ומרקים ודגים - ועד למנות קינוח (שאינן דווקא על טוהרת הדיאטות!).

יפוי לנו בחברותא. טעים לנו לחיך ונעים לאוזן. נסו ותווכחו.

מכתב זה מתפרסם בידיעתה של מור שבחרה שלא להגיב כרגע:

מכתב פתוח למור גולדברג וגם לחברים
או - האמנם כל דאלים גבר?

למור ולחברים שלום,
מכתב זה מופנה לכלל החברים משום שנראה לי שיש בו עניין ציבורי.

להלן ריכוז העובדות של אירועי יום אחד בשבוע שעבר, כאן בקיבוץ:

1. ביום כלשהו בשבוע שעבר מור גולדברג רצתה רכב מסידור הרכב של הקיבוץ, לנסיעה במשך הבוקר.
2. מור ניגשה לסידור וראתה שרכב מסוים רשום לנסיעה החל משעה 11:00 בבוקר. היא השאירה פתק לסדרן שהרכב פנוי והיא מבקשת לקבל אותו על שמה, וכך היה.
3. בשעה היעודה הגיעה מור ולא מצאה את מפתח הרכב במקומו. בזריזות לקחה רכב הרשום על שם חבר אחר, נסעה לדרכה מבלי לרשום דבר, וחזרה בשעה 11:40.
4. מור בקשה מחברה להודיע לסדרן הרכב שלקחה, אך זה נעשה רק בשעה 11:00, שעת החזרה היעודה של מור.

ועוד כמה עובדות:

- א. הרכב ה"אבוד" היה בתל-אביב ברצף מהיום הקודם, ולכן לא נרשם דבר עד השעה 11:00.
- ב. חבר שהגיע לנסיעתו המתוכננת בבוקר, מצא שרכבו נעלם (כי נלקח ע"י מור) נאלץ לחפש סידור חלופי.
- ג. חברה שהייתה אמורה לנסוע ברכב זה משעה 11:00 ואילך, נאלצה לוותר על תור לרופא מקצועי כי לא עמד לרשותה הרכב שסידרה מראש לשם כך.

כמה מילים למור:

האזהבים אותך יאמרו: כל הכבוד! איזו יוזמה ואיזו תשייה! ככה תצליחי בחיים - תדרסי כל מי שבדרכך או בסביבתך, תחשבי רק על צרכיך המידיים ותעפילי לפסגות ההצלחה האישית!

והאזהבים אותך באמת אולי יאמרו: אנו חיים בשותפות שיש בה יחסי גומלין כלשהם בין חבריה, ואם כי היריעה נפרמת והולכת, ומתגלעים חורים ברקמה החברתית והאנושית שלנו, האדם במהותו נשאר עדיין יצור חברתי הנזקק מעת לעת לקשרים עם הזולת, ולכן אל לך לדרוס ברגל גאוה את סביבתך החברתית.

יותר מכך, אופי היחסים החברתיים אותם את קובעת בינך לסובבים אותך, מעיד על מידת

היותר אדם, במובן העמוק והאנושי של המילה. את יכולה לבחור אם תנהגי באופן שסביבתך תעריך אותך כ-אדם, או כיצור אנטי חברתי שיעשה הכל להשיג את מטרתיו האישיות-המיידיות, ולו גם במחיר דריסת הזולת. עשי את השיקול.

ומילה אחת לחברים: למרות שאין לנו, כחברה, סנקציות שאותן אנו יכולים להפעיל ביעילות על מנת לשרש התנהגויות של חברים ובנים הפוגעות בחברים ובבנים אחרים, נראה לי שצריך לעשות הכל כדי לא לתת לגיטימציה להפרות של כללים והחלטות פנימיות שהחלטנו בכדי להסדיר את חיינו כאן, ביחד - וזאת לפחות עד שנחליט אחרת. אני פונה לכולנו - לכל חבר וחברה וכן לבני המשק לשקול היטב את מעשינו בטרם נפגע איש בזולתו.

דליה וגנר

נזכור את יקירנו

כ' בתמוז תשמ"ד (1984) - לו סגל
כ"ג בתמוז תשל"ג (1973) - אריה ברך
כ"ד בתמוז תש"ם (1980) - מר קורט גרונברג

* * * * *

(מהמכבסה?)

1. מעתה תעלה שקית רשת לגרביים לחבר - 3.50 ש"ח.
2. מספר הטלפון במחסן שונה, ומעתה הוא 4011. מספר הטלפון במכבסה נשאר - 4988

* * * * *

לאור ההצלחה (הצנועה!) ממשיכים להגיש ארוחת ערב צמחונית בימי ג' בין השעות 19:00-20:00 במרפסת ביתם של רג'י וג'ייסון בסיסמת "אווירת סיני מול הגולן" בתפריט: מרקים עם לחם ביתי, תפוחי אדמה / פסטה עם רטבים מיוחדים, מבחר עוגות עם גלידה ביתית. השתיה - כרגיל חינם. שאלות והזמנות: 4569

להת' - רג'י

בעקבות הרעיון הנפלא של דנה (תפריט בצהריים דרך הטלפון), ראיתי לנכון "לקנות" את הרעיון וכדי לברר את מצב שרת האינטרנט של כפר הנשיא, ניתן בכל עת לחייג 4730-7001 ולהקשיב להודעה על המצב העדכני.

ההודעה תתעדכן על פי הצורך והמצב.

בברכה - דוד אלמן

לריצ'רד וחנה ליערה, איל, טל וקירי לאיליין ואלן עם הולדת הבת-האחות-הנכדה

* * * * *

האגדה מספרת על איש זקן בעיר אתונה, הוא הסתובב באגורה - היא הכיכר המרכזית בעיר. שם הוא חיפש ב-7 עיניים את מפתחותיו שאבדו לו. אחד משומרי העיר הבחין במצוקתו ומיד הצטרף לזקן. הם חיפשו וחיפשו - אך לשווא. שאל השומר את הזקן: "האם אתה בטוח שזהו המקום המדוייק שבו איבדת את המפתחות?" "לא" ענה הזקן "אבל זהו המקום היחידי המואר בכל הכיכר!" דומני שגם אנו מייחדים את הוויכוח ב'דברי' לעניינים הנוחים למבט האנושי ולא על הנסיבות והבעיות המהווים את עיקר בעיותינו. בניתוח תהליכי חברה מקובל היום להבחין בין 3 גורמי יסוד:

- א. אירועים ופעולות.
- ב. נסיבות ותנאים.
- ג. מטרות ונטיות.

הגורם האנושי מופיע בכל גורם מרכזי אבל הוא משני לרוב. במדור "בינינו לבין עצמינו" זה בדיוק הפוך: הדגש הושם על אנשי הממסד בכלל ועל מידת יכולתם או אי-יכולתם בפרט. בחברה דמוקרטית ביקורת עניינית רצויה והכרחית וגם קיימות דרכים תקנתיות להחלפה לפי תקופות קבועות מראש או פטורים אם "המים יגיעו עד נפש". אריק בהחלט יכול במעשיו ובערכיו לשמש נר לרגלנו, אך בגילו (כמונו), הוא מתגעגע לצעירותו ולתקופת בראשית הקיבוץ. הוא מתאבל על תהליך השינוי בכלל ועל השינוי באקלים החברתי בפרט. ואולם, במאבקו המוצהר נגד הממסד גם הוא נותן יד לשינוי האקלים הזה. בעבר היה נהוג אצלינו שבתקופת החלטות כואבות, גם המיעוט משתף פעולה עם הרוב כדי לסייע גם להוצאות ההחלטה אל הפועל וגם כדי להיות שותף בכל המעשה הקיבוצי המתמשך.

עוד לפני המשכו במאבק נגד הממסד טוב יעשה אריק אם יבדוק מה מן הליקויים שבהם הוא מטיל דופי הוא תוצאה מחסך במבנה החדש של ההנהלה או מה פרי של מוגבלות של בעלי תפקיד. הבחנה כזו תעניק לו דרכי פעולה שונות. הרבה מזכירות ומזכירים היו לנו, אך מעולם לא היו 2 מזכירים שתיפקדו בסגנון זהה. הקיבוץ תמיד העדיף שכל מזכיר/ה יתרום לקיבוץ את תרומתו המיוחדת ורווח לנו מן הגישה הזאת. בעולם המודרני, מנהלים אינם מתמנים לפי אידיאולוגיה, כריזמה או יחוס, אלא לפי כישורים מקצועיים ספציפיים בתחומי המינהל והטכנולוגיה, אבל ניסיונם במגזר החברתי עלול להיות מוגבל. לאריק נסיון עשיר בתור מזכיר בעבר וכשליח תנועתנו ולכן, גישה של לתת כתף ולהציע עצה, עדיפה על מאבק חזיתי מתיש נגד הממסד כולו.

תנועת השינוי אינה תוצאה של יוזמתו של איזה חוג רעיוני שנפגש באיזה מגדל-שן, אלא השן פרצה - וביתר שאת - אחרי "מקרה בית-אורן". הקיבוץ בכללותו מתיימר להיות "ישוב מינוריה", דהיינו, הוא מחוייב לכסות ולספק את כל צרכי חבריו וגם להגן עליהם בכל מצבי חייהם. והנה בבית-אורן - יפה הנוף - חבריו הוותיקים למדו שקיבוצם אינו מסוגל עוד לכלכל אותם די הצורך בזיקנתם. מכאן והלאה פרצה תנועת השינוי למרבית הקיבוצים.

מלבד מספר קיבוצים בעלי הכנסות ותקציבים גדולים.
בעקבות בית-אורן, התחילו אלי העזיבה, בעיקר מבין שכבות הביניים ובעלי מקצועות מנהליים (כולל גם מספר של "אריות התנועה"). עזיבתם הבטיחה להם ולבני משפחתם בטחון כלכלי וסוציאלי לימי ההזדקנות. הפסיכולוגים מאשרים שבני אדם אינם מסוגלים להגשים את מלוא יכולתם בלי:

- א. סיפוק הצרכים הגופניים היסודיים.
 - ב. תחושת בטחון גם בכלכלה וגם בצורכי מגן.
- אני מאוד מסכים עם אריק בתביעתו שעובדי המפעל יקבלו משכורת הולמת. באותה המידה יש ויש לפעול לקראת הבטחת בטחון כלכלי וסוציאלי לכל חברי הקיבוץ - וטובה שעה אחת קודם! התעלמות חוזרת ממרכזיותו של תסביך "בית-אורן" ומהמטרה העליונה של הקיבוץ החדש שהיא עצמאות כלכלית, הופכת את המאבק נגד הממסד ללא רלוונטי כי אין שיוך לבעיית היסוד.
- אריק הוא ווכח מוכשר וגם בתור כתב-סופר יש לו קבלות ותעודות, ולכן לקראת הסיום כמה הערות בעניני סגנון. בפולמוס מחשבתי תמיד חייבים לשמור על אחידות המחשבה. בדברו על הממסד, ביקורתו נקודתית והלשון הגיונית ואנאליטית, לעומת זאת בכתבתו על העבר (שבו הוא גם רואה את עתיד הקיבוץ) הוא לפתע עובר לסגנון רומנטי - לירי - כמעט מיסטי. לאריק גם חזון מאחרית הימים. שובם של הבנים לקיבוץ ביחד עם בוגרי האולפנים! למה וכיצד?

בגלל תיאורי קיבוץ פצוע ושסוע במדורך?
פעם ראית בפקקי התנועה בעיר תמריץ לבנים לשיבה הביתה (ואת פקקי התנועה המגנטיים והעצומים ליד שער הקיבוץ עוד לא ראית?)
איננו מסוגלים לעצב את תחזית העתיד בלי לבדוק את העבר ובלי התמודדות עם ההווה. איש החי עם אידיאלים בעצם טוען שהבלתי אפשרי כן ניתן להשגה (הווגה אחר הגדיר את האידיאליסט כאיש המוצא שלורד ריח טוב מן הכרובית ולכן הוא חשב שורד גם יהיה טוב מן הכרובית בתור מרקו!) כיום, כשברור למדי שלא כל האידיאלים בהישג יד, יש לשבת בשקט ולברור בין תיזה ובין אנטי-תיזה כדי למצא סינתזה חיובית שנותנת טעם וכיוון להמשך בדרך הקיבוצית.

יתכן שההוליסטים רומזים לנו על הנתיב. הם אומרים כשהסביבה והמדינה כולה עסוקים במשימה עליונה ובאתגר מקיף - השגת עצמאות כלכלית - כל תחומי החיים מהווים שלמות אחת ותחומים שוליים נדחים לפינה. דברים אינם נעלמים סתם - משהו מהם נשאר לתמיד. ואולם, אחרי זמן מה, ועם השגת המטרה, תמצא יכולת לחזק עניינים שהוזנחו מקודם. מרטין בובר פעם רשם סיפור חסידי: הרב-גאון שלח פעם יהודי טוב לעולם הגדול כדי להטיף מוסר וללמד דרכי צדק ואושר. בעולם לא קיבלוהו בעין יפה. ובכן, פקד אותו הרב-הגאון שיטיף מוסר ודרכי צדק ואושר בקרב משפחתו המורחבת אבל במשפחתו לא הקשיבו לו. בלית ברירה, נשלח היהודי הביתה כדי לשנן דרכי צדק, מוסר ואושר בינו ובין עצמו. אחרי יומיים שאלו אותו הסקרנים: "במה את עוסק בינך ובינך?" "אנו מעלים זכרונות מהעבר ואנו מאושרים בהווה בצפיה להשיג אושר בעתיד לבוא!"
ומה באמת עומד בין ובין? אנחנו עומדים שם כי העבר והעתיד נולדו כתאומים רחוקים ועלינו לקשר ביניהם.

אדם בן-חנך

*** * * * ***

לחברי כפר הנשיא היקרים!
ראשית תודה לכל מי שטרח ובא לשמוח בשמחתינו.
בנוסף תודה רבה לכל הרבים הרבים שתרמו ונתנו לנו מתנות "מיבשות" ושימושיות. נשמח לראותכם את כו-לם אצלינו בקרוון בנטופה.

שלכם באהבה - **ציון ונילי**

המצב החברתי נפגע
 ראינו כתבה בטלוויזיה על המצב החברתי בשני קיבוצים, בהם הלכו לשינויים, והרגשנו
 צביטה בלב. מה שחשוב זה "אני", המשכורת "שלי", המשפחה "שלי" יש 'חונטה' (Junta)
 שדוחפת, שמפרסמת מה שנוח לה, שמזמינה את המומחים שהיא רוצה, שמנצלת את אי-יכולתם
 של חברים לחזות מראש לאן מוביל תהליך השינוי.
 ישבנו ותהינו - האם זה יכול לקרות בצורה כה חריפה אצלינו. רצינו לשנן לעצמינו "זה
 לא יקרה בכפר הנשיא" אבל התגנב ספק לליבנו. הא לכם דוגמא:
 לא רוצים לקלוט (אין להבין את חיסול ועדת הקליטה אחרת). מבטיחים לפתור את הבעיה
 הדמוגרפית באמצעות תושבי שכונה צמודה. למה? כי כשיבוא שיוך נכסים, לתושבי השכונה
 לא יהיה בו חלק, והכל יתחלק בין מספר קטן של חברים - קליטה אומרת שעגת השיוך
 תחולק בין יותר מידי זכאים. תמיד 'אם אין אני לי מי לי' ושוכחים את הסיפא: 'וכשאני
 לעצמי מה אני?'
 נחמה פורמא: מסיבת בני המצווה היתה נחמדה
 אבל מה קרה לחג הקיבוץ?
 אולי במועדון גיל הזהב ירימו כוסית.

שבת שלום - אריק א'

בית כפר הנשיא משתתף בצערם של ביולי שקד ומשפחתה במותה של האם

מיכל שלום,
 היה לי מאוד עצוב לשמוע על מותו של מוסי. אני רוצה לשתף אותך בזכרונות שלי ולהסביר
 למה בשבילי מוסי היה כל-כך משמעותי.
 הגעתי לכפר הנשיא ב-73', מיד אחרי מלחמת יום הכיפורים. שירה, אני והתינוק - טל
 הועברנו ישירות ממגרש החניה לתוך מקלט, כי קיסינג'ר באותם ימים היה במסע דילוגים
 בין דמשק וירושלים וכולם פחדו מהסורים. במשך שלוש שנים בכפר הנשיא, התלבטנו אם
 רעיון העליה ארצה היה טוב בכלל. לא ידענו לתוך מה הגענו, ולא היינו בטוחים בכלל
 שזה היה חכם. מה שלאט-לאט "קנה" אותי היתה הרוח החברתית החזקה של חברת כפר הנשיא
 ובמרכז הרוח הזאת היה מוסי, עם אהבת הארץ, עם הדעות החזקות ועם ההומור שהישקה את
 כל מה שהוא אמר. תמיד יהיה לי הזיכרון של הריקודים במרכז חדר האוכל בחגים השונים,
 כאשר מוסי ואדי ועוד אחדים צועדים במעגל ומוסי צועק "אל יבנה הגליל". מישהו תמיד
 היה מסובב מטפחת מעל הראש והאווירה תמיד היתה של אהבת הארץ עזה ביותר ושמחת
 העליה. פה, במקום הזה, ידעתי שמצאתי בית ודרך. מוסי שיחק תפקיד מרכזי בהירתמות
 הזאת שלי. באותו זמן שחברי משנות ה-60 בקליפורניה חזרו לתלם של חיי בורגנות

ונטישת המאבק החברתי, הרגשתי שעם האנשים האלה, ומוסי עומד במרכזם, אוכל להמשיך לבטא את המחויבות שלי לחברה מתוקנת.
 הקסם של מוסי בא לידי ביטוי במוסריות החריפה שלו. לא תמיד הסכמתי איתו, אבל תמיד הערכתני את נחרצות דעותיו. אך יותר מכל, את רוח החברה ייצג מוסי. אני זוכר שכאשר הייתי בין מובילי המאבק נגד הכנסת הטלוויזיות לחדרים, מוסי שיחק תפקיד בעיצוב הדעה שלי.
 מדוע? כאשר היתה טלוויזיה אחת, במועדון, נהינתי נורא לשבת מול המסך עם עוד 30-40 איש ולראות תכניות שתמיד היו מטובלות ע"י ההערות הציניות והמצחיקות של מוסי. הנסיגה לתוך החדרים ואובדן ה"יחד" המיוחד שם במועדון נראו לי כיוון שיפגע בחיי החברה בכפר הנשיא. לא רציתי לאבד את זה.
 תדעי לך מיכל, שמוסי נמצא במלוא עצמתו אצלי בלב ותמיד אשמע אותו צועק 'אל יבנה הגלילה!!!' אני חושב עליך ועל הבנים ומשתתף מאוד בצערכם.

בחיבה - יואב פק

שלום מיכל ומשפחת המאירי - אילן, אמנון ואהוד.
 בצער שמעתי על פטירתו של מוסי - וברצוני לשלוח תנחומי לכם ולכל המשפחה המורחבת. אהבתי את מוסי, ומי לא? איש יקר - אופטימי, טוב לב ובעל יכולת נדירה להצחיק. בכל פעם שנפגשנו, מאז שאני ילד היה שר לי בקולו העמוק: "Ginger ya' balmie yaw wanna go to the army" שיר שאף פעם לא הבנתי, ולא ירדתי לסוף דעתו - אך תמיד צחקתי. במרכז כל מעגל הורה מלהיב, נמצא מוסי, מנפנף במטפחתו ושואג 'אל יבנה הגלילה!' וכולנו צורחים חזרה 'אל יבנה הגלילה!'.
 לפני כמה ימים חגגתי את יום-הולדתי (40!!) וכשהגיע הזמן לנשוף ולכבות את הנר שהיה תקוע על גלידה, מצאתי עצמי נושף למעלה ולמטה ולצדדים ומספר את הסיפור ששמענו ממוסי בכל יומולדת של אהוד ואולי גם של אחרים על המשפחה שלא הצליחה לכבות את הנר עד שהילדה הקטנה(?) כיבתה (עם אצבעות? זכרוני נחלשם), וסיפרתי על מוסי המפורסם מכפר הנשיא.
 וזה היה יומיים לפני ששמעתי על פטירתו.
 אני מצטער שאיני יכול להשתתף פיזית בימי האבל בקיבוץ, אך מכאן אני שולח את השתתפותי בצערכם. יהי זכרו ברוך.

להתראות וכל טוב - אבישי.

ד"ש חמה מאריאל - אני חושבת עליך.

לכל החברים בבית היקר לי תמיד - כפר הנשיא. זה כבר מספר שבועות שאני רוצה לכתוב את אשר על ליבי ב'דברי' (מאז שהגעתי לחתונות של עומר וסיוון). עם כל השינויים, הבעיות והקשיים שהקיבוץ עובר - לי תמיד כה טוב להיות פה - ובמיוחד להתראות עם כולכם - אתם שהשקעתם ונתתם כה רבות לנו - הדור השני.
 הערכתני רק גדלה ומתעמקת עם השנים, וליבי נצבט לראות את המאווים והכאבים שהשינויים מביאים לאלה מכם שחזון הקיבוץ היה אכן מושרש כה עמוק בליבם.
 רק הגעתי, כביכול, והנה כבר זמן לצאת שוב.
 לא הספקתי לבקר אצל כמה וכמה משפחות שקיבלתי מכם הזמנה לכוס-קפה או ארוחה. אנא קבלו את התנצלותי ותקוותי הגדולה שלא יקח זמן רב עד שאוכל לבוא הפעם ביחד עם פאול

שוב (ואז לתקופה ארוכה יותר?).
 אני רוצה שוב לומר תודה תודה מעמקי ליבי לאימי (מטי) שבזכותה יכולתי לקחת חלק
 בשמחות שהיו לנו, ולמשפחתי, לאחיותי - מרים ולאה בפרט. נתברכתי במשפחה כה חמה
 ואוהבת כאן - שזה כל כך קשה לקום ולצאת שוב. ולעומת זאת - מחכה לי איש כה חם ודואג
 ומשפחה שם, שהיא גם כן כה אדיבה, אוהבת ונותנת.
 אהבתי אליכם - החברים שאיתם יש לי קשר - היא באמת מאד חזקה, ותמיד אתם קרובים
 לליבי. סליחה שלא הזדמן לי לשוחח יותר. אנא קבלו כאן את המילה "להתראות" באופן
 אישי (אני לא אוהבת Goodbye) אם לא הצלחתי לעשות זאת באופן אישי פנים אל פנים.
 בברכת - יישר כוחם (של כולם מגדול ועד קטן) עד שהדברים השונים שבמחלוקת או בשינוי
 יתייצבו.
 געגועי למשפחתי הענפה כאן, למשק, ולארץ גוברים משנה לשנה. וקשה לסיים כאן בידיעה
 שנתרו רק ימים ספורים לביקור הזה.
 אנא קבלו כאן שוב את תודתי מכל ליבי לכל
 אחד מכם ששאל, התעניין או אירח אותי.
 באהבה חמה ובחיבה גדולה באמת.
 שלכם - **שולי** (שולמית) לבית **דיבון**

לאחר תקופת פעילות ומפגשים חברתיים בערבי שישי, נוכחנו לדעת עד כמה חשובים לנו
 מפגשים אלו, והצימאון לקצת תרבות גדול.
 אז מה היה לנו סרטים, משחקים, פעילויות לילדים, תותח קצף, טיול משק לחצבני, הרבה
 קפה, תה, עוגות ופירות.
 בימים חמים אלו, מועדון החברים אינו מנוצל לפעילות, אך אנו מנצלים כל רגע בבריכה
 הנפלאה. להלן פעילויות מתוכננות להמשך הקיץ, פרטים מדוייקים לגבי כל שבוע יופיעו
 בדברי הכפר ועל גבי לוחות המודעות.

7/28	פעילות בבריכה + קפה וכיבוד.
8/4	הרצאה במועדון - ד"ר מרקל דורון (תושב לשעבר).
8/11	פעילות בבריכה + קפה ועוגה.
8/18	סרט לכל המשפחה / או תיאטרון בובות.
8/25	מופע להטוטים וקסמים לכל המשפחה.
9/1	ערב חברתי - אומנים מקומיים

כ-ו-ל-ם מוזמנים.

איילת

לתמיכה בהצלחת קמפ-דיוויד תתקיים בשבת הבאה בכיכר רבין.
 אוטובוס יצא מכפר הנשיא - עימנו התומכים בשלום, בשעה 15:00.
 הרשמה בלוח המודעות ליד חדר האוכל.

"Digi Divrei" - The voice of the village (digital version)

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write / respond / complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!
David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

www.kfar-hanassi.org.il/telcomm/ בואו לבקר ב.....

"Today's mighty oak is just yesterday's nut that held its ground."